

2) Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK tanácsi és európai parlamenti irányelv 4. cikkének (2) bekezdése korlátozza-e a tagállamokat abban, hogy jogszabályaiban fenntartsa a nemzetközi jogkimerülés elvét?

A második kérdés annak tisztázására irányul, hogy eltérhet-e a 4. cikk (2) bekezdésétől az a tagállam, amely nagyobb súlyt kíván helyezni a szólásszabadságra és a polgárok kulturális javakhoz való hozzáférésére, mint a nemzeti jogok jogosultjai versenytől való védelmének kívánalmára.

(¹) HL L 167., 2001.6.22., 10. o.

A Tribunale di Viterbo 2004. november 2-i végzésével a D'Antonio Antonello ellen folyó büntetőeljárásban benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-480/04. sz. ügy)

(2005/C 31/15)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Tribunale di Viterbo 2004. november 2-i végzésével, amely 2004. november 17-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a D'Antonio Antonello ellen folyó büntetőeljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunale di Viterbo a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

„vajon a 401/89 törvény 4., 1. és 4. bis cikke, valamint az ezt követő módosítások, amelyek jelenleg az ügy tárgyát képező tevékenység folytatását kizárólag olasz közszolgálati koncessziós társaságok számára teszi lehetővé, külföldi bukmékerek közvetítői számára pedig nem, összeegyeztethetők-e az EK-szerződés 31., 86-43., 49. cikkeivel”.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Egyesült Királyság ellen 2004. november 23-án benyújtott kereset

(C-484/04. sz. ügy)

(2005/C 31/16)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Gérard Rozet és Nicola Yerrell, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. november 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Egyesült Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy:

- 1) az olyan munkavállalók tekintetében alkalmazott eltéréssel, akiknek a munkaidő időtartamát részben nem mérik és/vagy nem határozzák meg előre, vagy azt a munkavállalók maguk sem tudják meghatározni; és
- 2) a napi és heti pihenőidőhöz való jog végrehajtására vonatkozó megfelelő intézkedések megtételének elmulasztásával, az Egyesült Királyság elmulasztotta a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 1993. november 23-i 93/104/EK (¹) irányelv 17. cikkének (1) bekezdésében foglalt valamint az EK 249. cikkéből származó kötelezettségét teljesíteni. kötelezze az Egyesült Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 17. cikk (1) bekezdésében meghatározott eltérés alkalmazása

Az irányelv 17. cikkének (1) bekezdése a tagállamok számára az irányelv bizonyos cikkeitől eltérést enged, ha az érintett tevékenység sajátos jellege miatt a munkaidő időtartamát nem mérik és/vagy nem határozzák meg előre, vagy azt a munkavállalók maguk sem tudják meghatározni.

Az Egyesült Királyság az 1998. évi Working Time Regulations (Munkaidő Rendelet) (SI 1998/1833) („az 1998-as rendelet”) ültették át a nemzeti jogba a rendelet előírásait. E a rendeletek közül a 20. rendelet először olyan eltérést tartalmazott a heti leghosszabb munkaidőre, az éjszakai munka hosszára és napi és heti pihenőidőre és munkaközi szünetekre vonatkozó rendelkezések tekintetében, amelyek nagyrészt tükrözték a rendelet 17. cikkének (1) bekezdése előírásait.